

Tarihsel Arka Plan ve Zaman Çizelgesi

Ukrayna'da Cehennemvari Savaş: Nereden Geldi Bu Cehennem

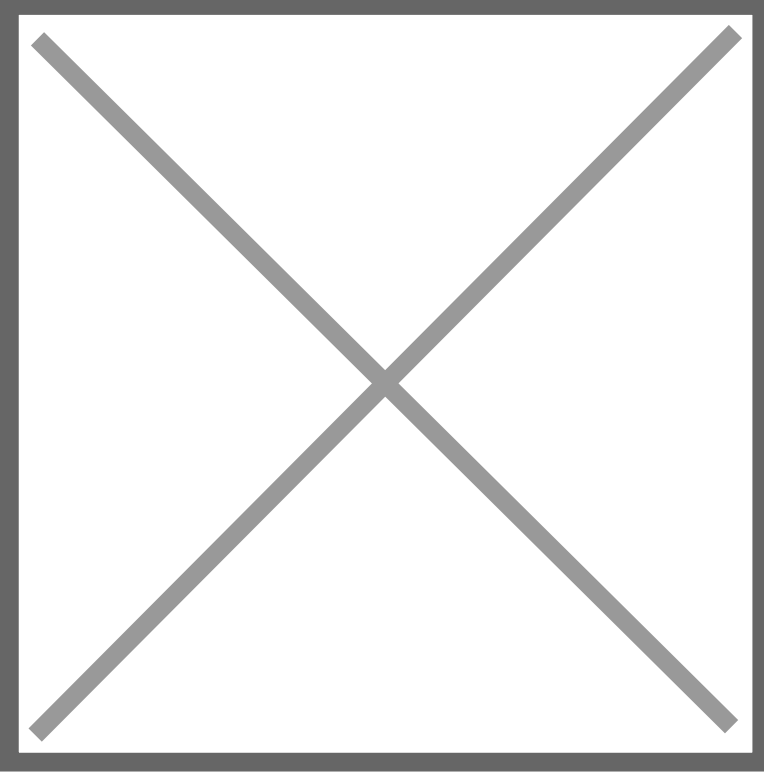
03.03.2022 • Güncel Müdahaleler, Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Okumakta olduğunuz kapsamlı yazı, A Hellish War in Ukraine: Where the Hell Did This Come From? orjinal ismiyle revcom.us sitesinde yayınlanmıştır.

ABD ve Rusya'nın yöneticileri ve onların ilgili propaganda mekanizmaları, Ukrayna'nın potansiyel olarak yıkıcı bir Rus işgalinin nasıl gerçekleştiğine dair çelişkili anlatıları çarpıtıyor, örtbas ediyor, eğip büküyor ve bir şeyler icat ediyor. Bu zaman çizelgesi, Rusya'nın Ukrayna'yı işgaliyle bugün içinde bulunduğumuz korkunç duruma işlerin nasıl geldiğine dair nesnel, gerçeğe dayalı bir resim sunuyor.

Ukrayna Nerede Bulunur?

Ukrayna, büyüklük olarak Avrupa'da sadece Rusya'dan sonra ikinci sırada. Batıda: Polonya, Slovakya, Macaristan ve Romanya, ABD liderliğindeki NATO askeri ittifakının parçası olan ülkeler. Doğuda, Rusya ile yaklaşık 2700 kilometrelik bir sınırı paylaşıyor.

Ukrayna büyük bir ülkedir (Avrupa'da yalnızca Rusya'dan sonra ikinci sıradadır). Batıda, ABD liderliğindeki NATO askeri ittifakının bir parçası olan ve ABD veya müttefik birliklerinin konuşlandığı Polonya, Slovakya, Macaristan ve Romanya ile komşudur. Kuzeyde, Ukrayna, genellikle bu noktada Rusya ile aynı safta yer alan (ve Rusya ile ortak askeri tatbikatlar yapan) bir ülke olan Belarus (Beyaz Rusya) ile sınırlanmıştır.

Doğuda, Ukrayna, Rusya ile ABD-Meksika sınırının uzunluğundan biraz daha az olan yaklaşık 2700 kilometrelik bir kara ve deniz sınırını paylaşıyor. Sınırın Karadeniz'deki "deniz" kısmı, Rusya ve Ukrayna'nın ithalat ve ihracatı için stratejik öneme sahip bir su yoludur. Ukrayna Doğu Avrupa'da olarak anılır, ancak doğudaki Avrupa Rusya'sının büyük boyutu dikkate alındığında, Ukrayna coğrafi olarak Avrupa'nın merkezinde yer almaktadır.

Ukrayna ve Rusya Arasındaki Tarihi İlişki Nedir?

Doğu Avrupa'nın çoğu gibi, bugün Ukrayna'nın sınırlarının ve kimliğinin ne olduğu tarihsel olarak değişkendi. Verimli ovaları ve zengin toprağı ile Ukrayna, tarihsel olarak Avrupa'nın ekmek sepeti olarak biliniyordu ve zirve döneminde, 17. yüzyılın başlarında, Ukrayna'nın büyük bir bölümünü kapsayan Polonya-Litvanya Birliğı de dahil olmak üzere rakip güçler tarafından imreniliyordu. Ancak Ukrayna'nın bazı bölgeleri de Macaristan, Osmanlı İmparatorluğu, İsveç, Rus Kazak çeteleri (temelde silahlı çeteler) ve daha yakın tarihte birbirini takip eden Rus çarlarının orduları (acımasız, aydınlanma karşıtı feodal despotlar) tarafından işgal edildi.[1]

18. yüzyılın sonunda Ukrayna, Çar tarafından yönetilen devasa Rus İmparatorluğunun egemenliğine girdi. Rusya'nın yöneticileri, Rusya'ya hizmet etmek için kömür, metal ve tahıl üretimi de dahil olmak üzere Ukrayna'nın zengin kaynaklarını sömürdü.

Rus işgali ve ona karşı direniş, çarın gizli polisi tarafından bastırılan Ukrayna milliyetçiliğini birleştirdi. Çarlar, egemenliklerine "Küçük Rusya" adını verdiler ve 1840'larda yükselen Ukrayna milliyetçiliğini ezmeye çalıştılar, örneğin okullarda Ukraynacanın kullanılmasını yasakladılar.[2]

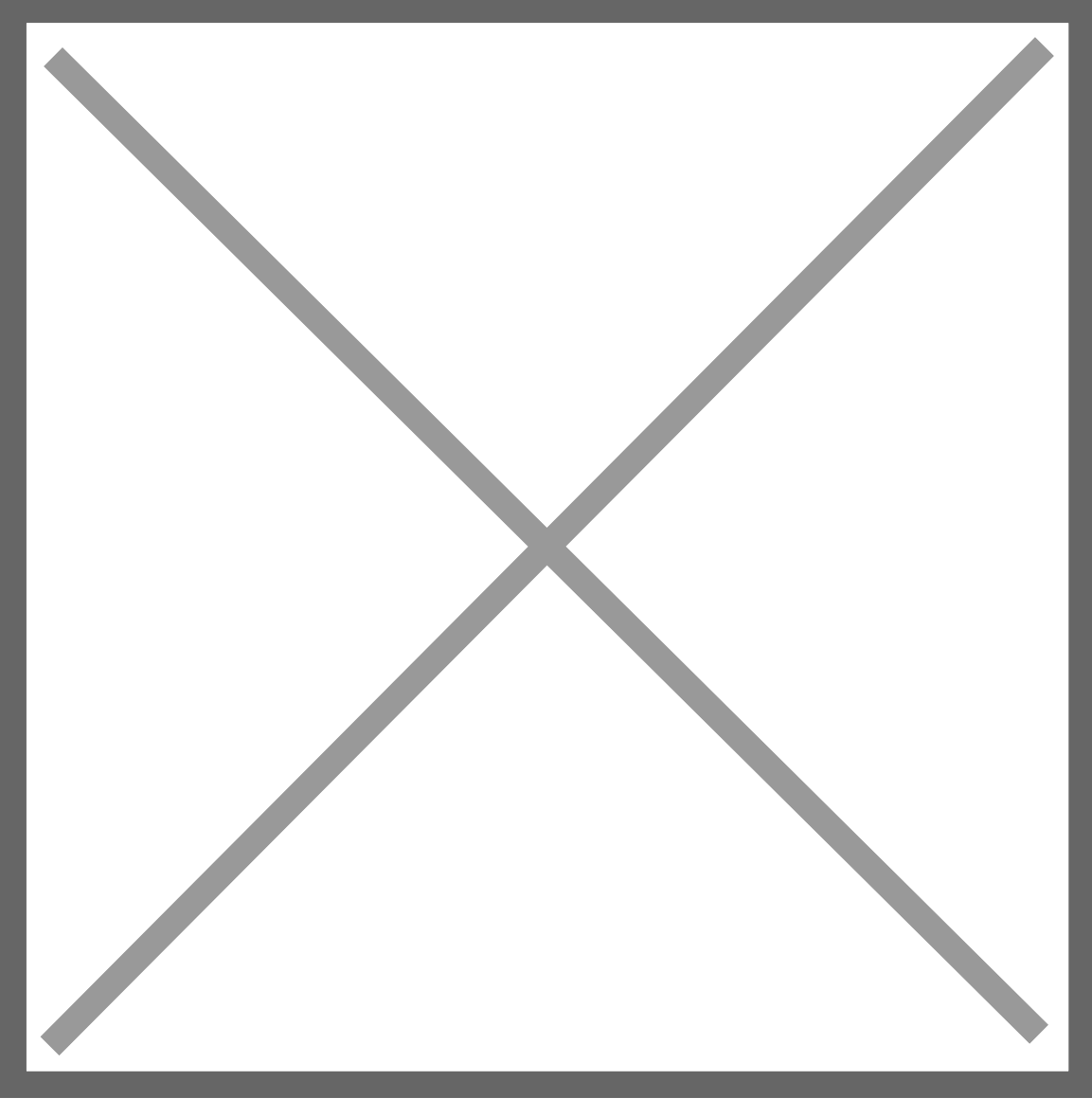
Rusya'daki 1917 Sosyalist Devriminin Ukrayna ve Daha Önce Ezilen Diğer Uluslar/Milletler Üzerindeki Etkisi Neydi?

A) 1917-1933: Ulusal Baskının Kökünü Kazımak

Komünist lider V.I. Lenin önderliğindeki Rusya'da 1917 Ekim Devrimi'nin dünyayı sarsacak nitelikteki, özgürleştirici sosyalist devrimi, Birinci Dünya Savaşı'nın altüst oluşu ve devrimci ayaklanmanın ortasında Şubat 1917'de iktidara gelen burjuvaziye, kapitalist-emperyalist rejimi devirdi. (1914-1918).

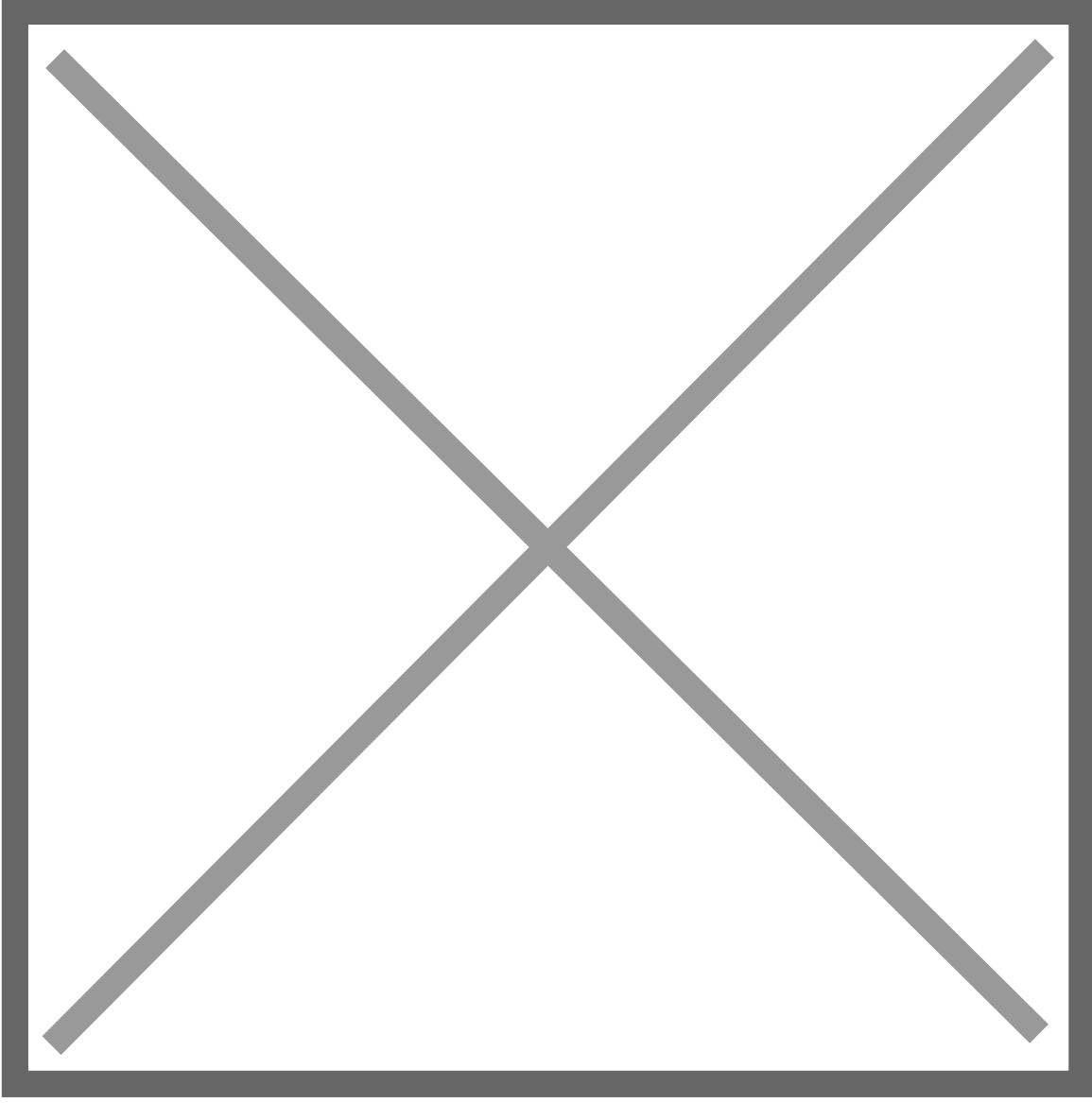
Dünyanın ilk sosyalist toplumu şimdi kuruluyordu. Dünya'da ki ilk; ulusların, kültürlerin ve dillerin eşitliğine dayalı çok uluslu devleti kuruldu. Lenin'in benimsediğı ve ısrar ettiğı politika, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliğı'nde (SSCB) bir araya gelen daha önce ezilen uluslar ve azınlıklar için *kendi kaderini tayin hakkıydı*, yani yeni sosyalist devletin birliğinin gönüllü olması

gerekiyordu.[3]

1922'de yeni Sovyet devleti, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği (SSCB'ler) oldu. Ukrayna, bu Birliğin birçok kurucu cumhuriyetinden biriydi (eskiden ezilen ulusların çok sayıda kendi kendini yöneten/özerk topraklarını da içeriyordu). Kaynak: Kongre Kütüphanesi

1917 sosyalist devrimi, Ukrayna halkını da içeriyordu; 1918-21 yıllarında yaşanan iç savaş da öyle. 1922'de yeni Sovyet devleti, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği oldu. Ukrayna, bu Birliğin 12 büyük kurucu cumhuriyetinden biriydi (eskiden ezilen ulusların çok sayıda kendi kendini yöneten/özerk topraklarını da içeriyordu).

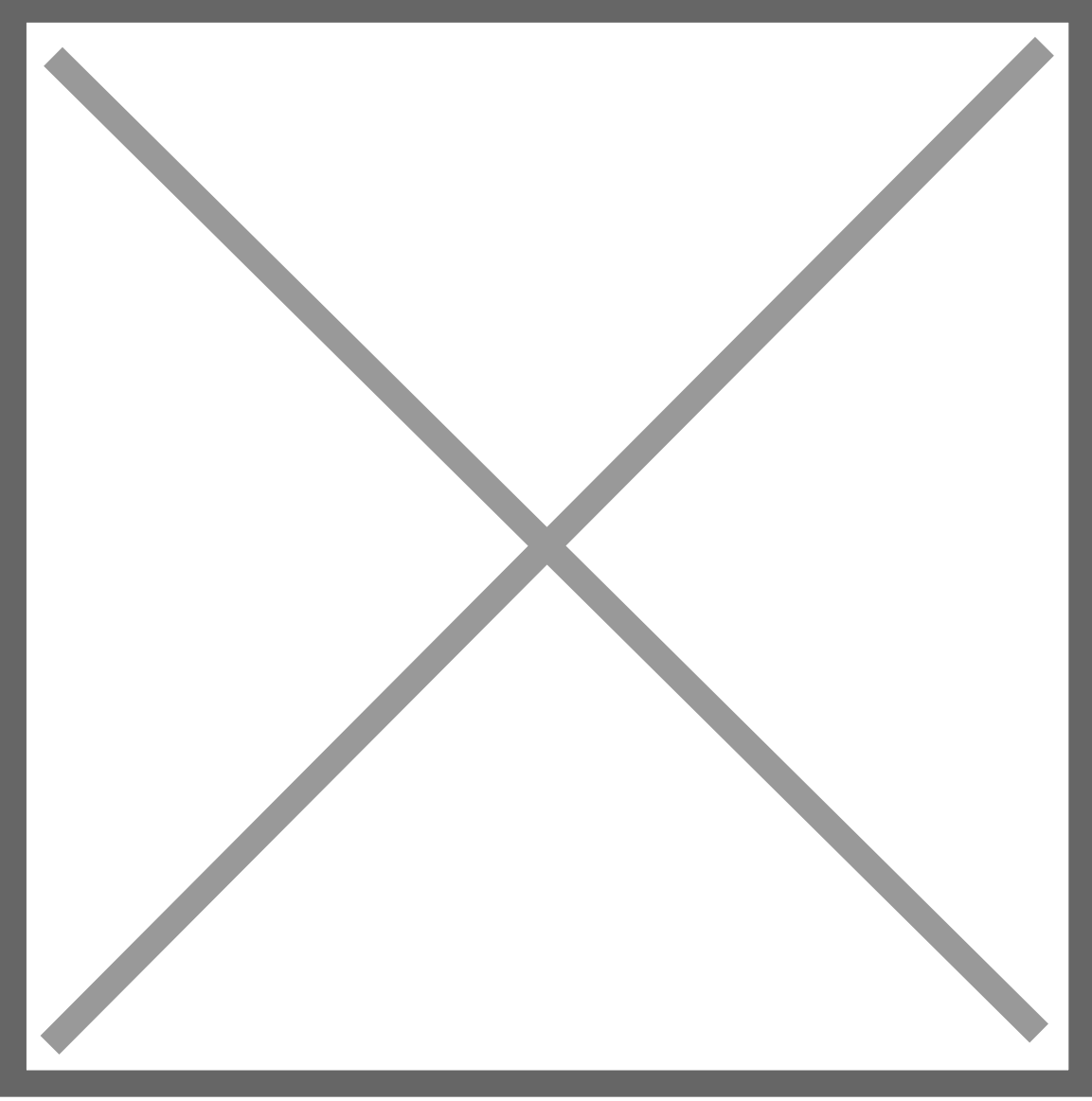

Burada işçilerin tartıştığı gibi yeni kolektif çiftlikler, nüfusu güvenilir bir şekilde besleyemeyen eski, özel sömürüye dayalı tarım sistemini dönüştürdü.

1920'lerin sonlarında ve 1930'ların başlarında kolektifleştirme aynı zamanda eski geleneklere meydan okuyan ve en yoksul köylüleri siyasi hayata sokan büyük bir toplumsal ayaklanmaydı.

Lenin'in ve daha sonra Joseph Stalin'in önderliğindeki Sovyet devrimi, eşitsizlik ve ayrımcılığın üstesinden gelmek için cesur ve radikal önlemler aldı. Eğitim ana dillerde yapıldı; eskiden ezilen uluslarda yerli, yerel liderliği öne çıkarmak için çabalar sarf edildi ve Sovyet devleti kitapların, dergilerin, gazetelerin, filmlerin, operaların, halk oyunları topluluklarının ve daha fazlasının Rusça harici dillerde de seri üretimini finanse etti. Azınlıkların yaşadığı daha az gelişmiş bölgelere ekonomik kaynaklar sağlandı. Aynı zamanda Sovyet devleti, Büyük Rus şovenizmine

(Rus halkının üstünlüğüne ve diğer milletlere hükmetme ve ezme hakkına olan inanç) karşı eğitim ve ideolojik mücadele başlattı.

Sovyetler Birliği'ndeki sosyalist dönüşümün ana odaklarından biri kadınların kurtuluşuydu. 1927'de Komünist Parti, Orta Asya Sovyet cumhuriyetlerinde kadınlara dayatılan, genç kızların yaşlı erkeklerle evlenmesi ve erkeklerin birden fazla karısı olması da dahil olmak üzere, köklü, vahşice baskıcı gelenekleri devirmek için bir hareket başlattı. Özbekistan, Tacikistan ve Azerbaycan'da, 9 veya 10 yaş üstü Müslüman kadın ve kızların ailelerinin dışındaki erkeklerin önünde giymek zorunda kaldıkları at kılı ve pamuktan tepeden tırnağa ağır örtüleri atmak için kadınlar, devrimci devlet tarafından desteklendi. Sağdaki genç, özgürleşmiş bir Özbek kadının fotoğrafı, 1932-1933'te diğer Afrikalı-Amerikalı sanatçılar ve edebi şahsiyetlerle Sovyetler

Birliği'ni gezen şair Langston Hughes tarafından çekildi.

Ukrayna'da, ulusal baskının üstesinden gelmeye yönelik politikalar 1920'lerin başından 1930'ların başlarına kadar zenginleşti. Sovyetler Birliği'nin diğer bölgeleri için bir tür laboratuvar ve model haline geldi. Ukrayna'daki azınlık milliyetlerinin ve topluluklarının (Yahudiler, Romanlar ve diğerleri gibi) haklarını ve kültürlerini korumak ve onlara ekonomik destek sağlamak için özel önlemler de alındı. Gerçekleşen tüm dönüşüm ve deneylerle birlikte, gerilimler ve sorunlar, yanlış adımlar, çıkarılması gereken dersler vardı. Yeninin mücadelesi ve eskinin direnişi vardı. Yine de gerçekten özgürleştirici bir şey yaratılıyordu. Bolşevik (sosyalist) devrimin ezilen ulusları nasıl etkilediğine dair genel bir tablo için bkz. Bildiğinizi Düşündüğünüz Şeyi Bilmiyorsunuz: Komünist Devrim ve Kurtuluşa Giden Gerçek Yol: Tarihi ve Geleceğimiz, Raymond Lotta ile bir röportaj.[4]

B) Devrimci Ulusal Politikaların Terk Edilmesi, 1933-1945

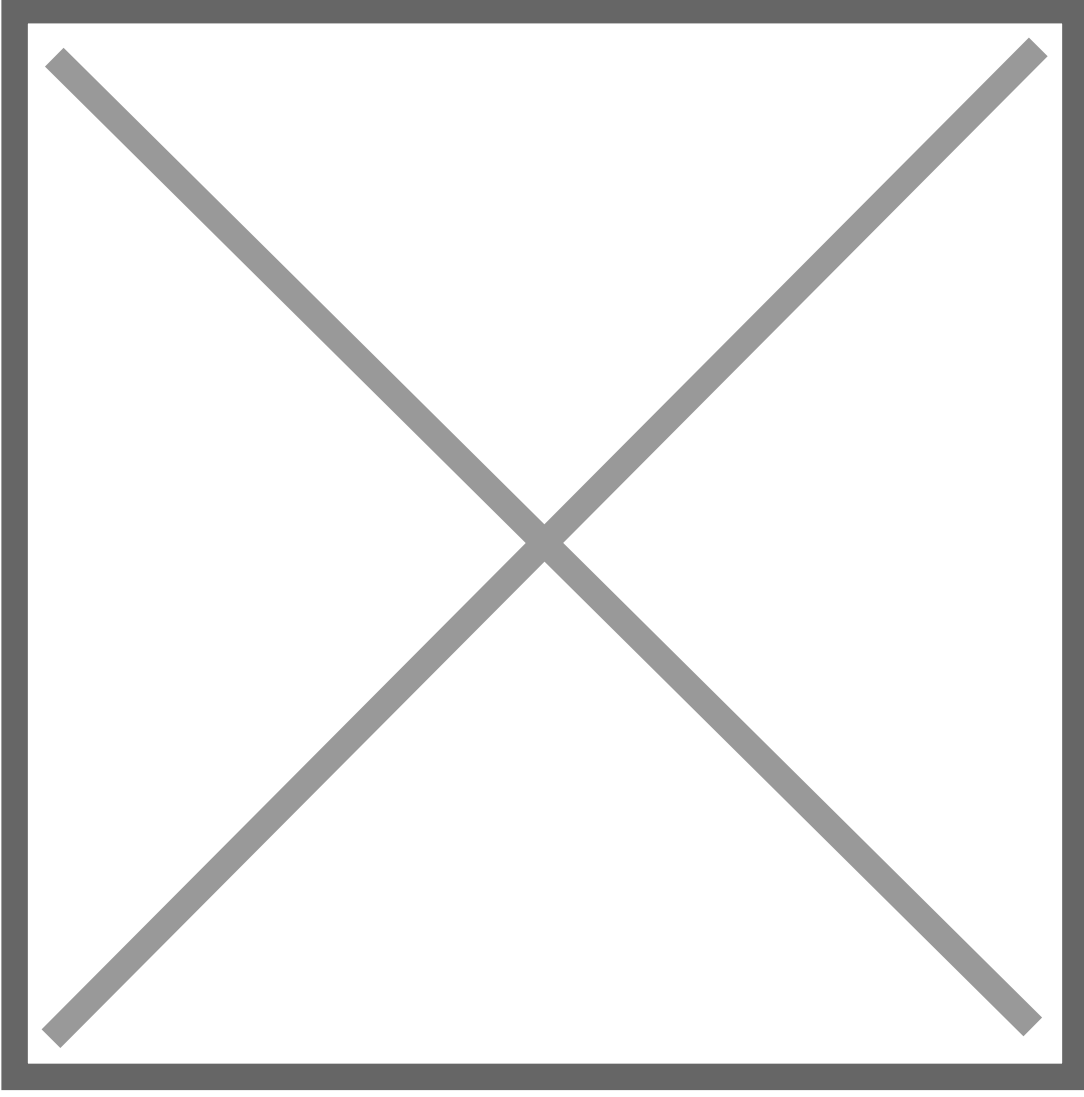
1930'ların ortasına gelindiği zaman, Sovyet devrimi büyük problemler ile karşı karşıya geliyordu. 1931 yılında emperyalist Japonya, Çin'e bağlı olan ve Sovyet Birliğine komşu olan Mançurya bölgesini işgal etti. 1933 yılında, Naziler Almanya'da güçlerini konsolide ettiler ve Dünya'nın ilk sosyalist devletini yok etme ve işgal etme isteklerini çok bariz şekilde gösterdiler. Burada gerçek ve çok büyük tehlikeler vardı. Fakat Stalin önderliğinde olan Sovyetler Birliğinin bu tehlikelere yanıtında da çok büyük hatalar vardı.

Sovyet liderliği bu zorluklarla mücadele etmek için birlik olmaya büyük önem verdi. Ve bu birlik milliyetçilik altında (devrimci enternasyonalizm yerine) kuruldu. İnsanları Nazi işgaline karşı seferber etmek ve yenmek için Rus milliyetçiliğine güveniliyordu (ki bu işgal 26 milyon Sovyet insanının ölümüne neden oldu).

Etnik çeşitliliği destekleyen birçok ulusal politika 1930'larda revize edildi ve tersine çevrildi. Rusçayı öğretmeye ağırlık gösterildi, Rus kültürü övülmeye başlandı. Yerli liderliğin politikaları dizginlendi. Bunlarla birlikte çirkin şovenist önlemler düşman ile işbirliği yapma potansiyeli olduğu düşünölen uluslara karşı hayata geçirildi.

Bu politikalar ve arkalarında yatan oryantasyon BA'nın söylediği "Bizi rahatsız eden gerçeklere" örnektir. Bu hakikatler, devrimin önderliklerinin yaptığı büyük hatalara atıfta bulunur. Bu hataların BA'nın Yeni Komünizmde yaptığı gibi bilimsel olarak analiz edilmesi gerekir: devrimin ve devrimin önderliklerinin karşılaştığı gerçek zorluklar nelerdi? Ve bu politikalara yol açan metot ve yaklaşımlarında ne gibi problemler vardı? BA bu incelemeye dayanarak, bir yandan devrimi hem dünya çapında hem de sosyalist toplumda ilerletmek ile doğrudan tehdit ve saldırı altında kaldığında sosyalist devleti savunmak -ki Sovyetler Birliğinin Nazi saldırısına karşı koyarken yaptığı gibi- arasındaki temel dinamikleri, çatışmaları ve gerilimleri tespit etti. BA'nın bu konuda yaptığı atılımları "*Dünya'yı Fethet, Dünya Devrimci Hareketini Geliştirmek: Stratejik Yönelim Soruları*" ve *Breakthroughs (Atılımlar)* 'da okuyabilirsiniz.

Emperyalizmin yalanlarının tersine, Sovyet liderliği hiçbir zaman azınlıkları "yok etmemiştir". Sovyetler Birliğinin 1930'larda ve 1940'larda Yahudi halkının hayatını kurtarmak için geniş çapta önlemler ve politikalar uygulayan tek ülke olduğu da unutulmamalıdır.[5]

1943 senesinde Sovyet askerleri Stalingrad Savaşında Nazi pozisyonlarına saldırıyor (şehrin şimdiki ismi ile Volgograd). Nazilerin yenilgiye uğratılmasında ve II. Dünya Savaşı'nın gidişatının değişmesinde kilit rol oynayan bu savaşta yaklaşık iki milyon insan öldü veya yaralandı.

Sovyetler Birliği ve insanlığa yönelik varoluşsal bir tehdit karşısında, Stalin yönetimindeki Sovyet liderliğinde, enternasyonalizme karşı vatanseverliğe güvenmek de dahil olmak üzere ağır hatalar vardı ve bu durum iç politikada ulusal baskının üstesinden gelmeye öncelik veren politikaları tersine çevirdi.

Stalin'in Ukrayna Halkını Kasti Olarak Açlığa Maruz Bıraktığı Suçlamalarına Ne Demeli?

1917-56 Sovyetler Birliği'ndeki sosyalist devrime yönelik en büyük saldırılardan bir tanesi, 1932-1933 yılları arasında Ukrayna'da meydana gelen kıtlıkla ilgilidir. Anti komünist tarihçiler, Ukraynalı gericiler ve Batı medyası genel olarak Sovyetler Birliğinin 1927'den 1953'e kadar lideri olan Joseph Stalin'in bilerek Ukraynalı halkı aç bıraktığını iddia eder.

Stalin'in çok sayıda Ukraynalı köylüyü ve Ukraynalıları cezalandırmak için bilerek onlara tahıl vermeyi reddetmesi bir yalandır -akılsızca tekrarlanan gerçeğin hesaplanarak yapılmış bir yanlış sunumudur bu. İşte gerçeği anlamak için birkaç önemli nokta:

1930'ların başında Ukrayna'da (ama aynı zamanda Sovyetler Birliğinin başka bölgelerinde) çok kötü bir kıtlık yaşıyordu. Çok fazla kişi hayatını kaybetti. Fakat kıtlığın ana nedeni tahıl üretiminin azalmasıydı. *Bu azalmanın sebepleri kötü hava şartları, ekinlerde meydana gelen hastalık ve farklı başka doğal faktörlerdi.* Fakat bu gıda kıtlığı, devlet politikasındaki hatalar nedeni ile daha da kötüleşti. Nasıl mı?

Ukrayna, Sovyetler Birliğinin en kritik tahıl üreten bölgesiydi ve burada üretilen tahıl Sovyet halkının, özellikle şehirlerde yaşıyan ve orduda olan halkın beslenme ihtiyacını karşılamak için çok önemliydi. Fakat hükümet, Ukrayna'daki köylü-kolektif çiftçilerden tahıl üretimini ve tahılı, şehirlere ve başka yerlere dağıtan merkezi hükümete transferini artırması için aşırı taleplerde bulunuyordu. Acil durumlarda Ukraynalı çiftçilere yetecek kadar tutulan tahıl ise yeterli miktarda değildi. Hükümet sonunda tahıl dağıtım gereksinimlerini düşürdü ve gıda kıtlığı çeken bölgelere yardım gönderdi.

1932-1933 kıtlığının gerçeklikleri ve anti-komünist çarpıtmalara karşı kanıt temelli Stalin altında ki Sovyet tarım politikası, *Set the Record Straight* adlı web sitesinde, "*The Famine of 1933 in the Soviet Union: Really Happened, Why it was NOT an 'Intentional Famine'* " adlı yazıda mevcuttur. (<http://www.thisiscommunism.org/ThisIsCommunism/ResearchNotes.html>)

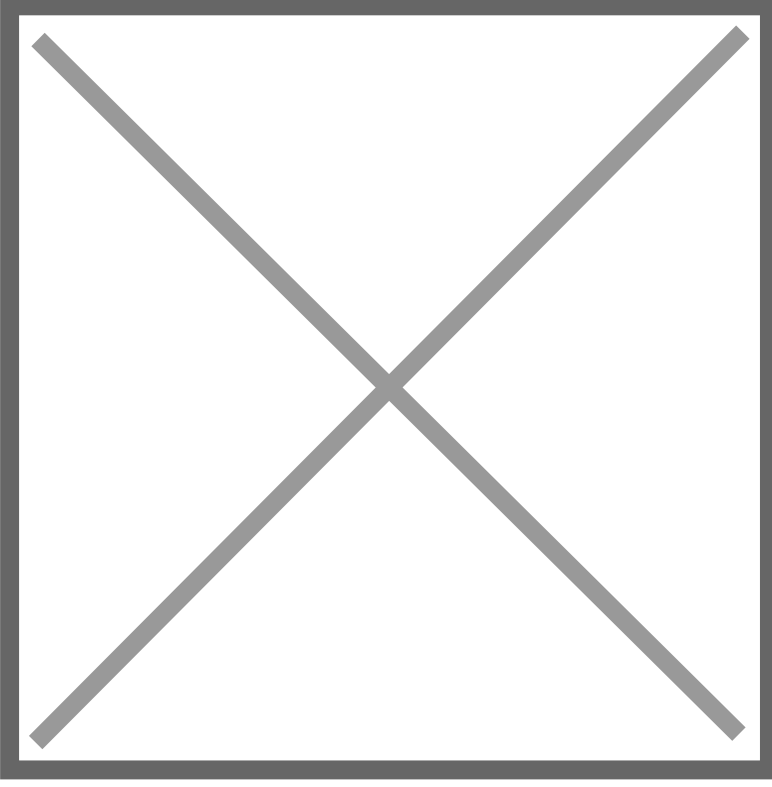
SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE KAPİTALİZMİN RESTORASYONU, UKRAYNA ÜZERİNDEKİ MEVCUT ÇATIŞMAYI NASIL ÇERÇEVELİYOR?

ABD imparatorluğunun çıkarlarının temsilcileri, akademide ve medyada "uzman" olanlar da dahil olmak üzere, Rusya ve ABD arasında Ukrayna konusunda yaşıyan çatışmanın,

“demokrasi” ile “komünizm” ya da son zamanlarda söyledikleri üzere demokrasi ile ‘otoriterlik’ arasındaki uzun bir çatışmanın devamı olduğuna ısrar ediyorlar. Bu ülkenin dünya çapında işlediği suçlar düşünüldüğünde bu aleni bir ikiyüzlülüktür. [6]

Bob Avakian’ın “Utanmaz Amerikan Şovenizmi: ABD Emperyalizmini “Otoriteryanizm Karşıtlığı” Maskesiyle Desteklemek” yazısında yazdığı gibi:

“Yine bir şekilde bu “aydınlanmış tarihçiler” yaşadıkları ülkenin (“eski iyi ABD”) kuruluşunun ve sınırlarını sürekli olarak genişletmesinin temelinde, bu kıtanın yerli halklarına karşı soykırımsal “askeri seferler” de (antlaşmaların bu süreç içerisinde defalarca bozulması da dahil) dahil olmak üzere vahşice kitlesel bir şiddetin olduğu hakikatini göremiyorlar. Ve yine 19. Yüzyılın ortalarında Meksika’ya karşı yürütülen ve Meksika’nın topraklarından, çoğunlukla köleciliğin ilerletilmesi için büyük bir parçanın koparıldığı yayılmacı savaş şiddeti de unutulmuş gözükmemektedir. Ve bütün bunların dışında, bu ülke “Tanrı’nın Kuzey Amerika’yı ABD’ye tahsis ettiğini” bunun “aşikâr bir yazgı” olduğunu ilan etmiş ve “bir ucundan öbür ucuna” (ve ötesine) fetih ilan etmiş bir ülkedir.” (Bu yazıyı okuyun ve paylaşın: <http://localhost/yenikomunizm/utanmaz-amerikan-sovenizmi-abd-emperyalizmini-otoriteryanizm-karsitligi-maskesiyle-desteklemek/>)

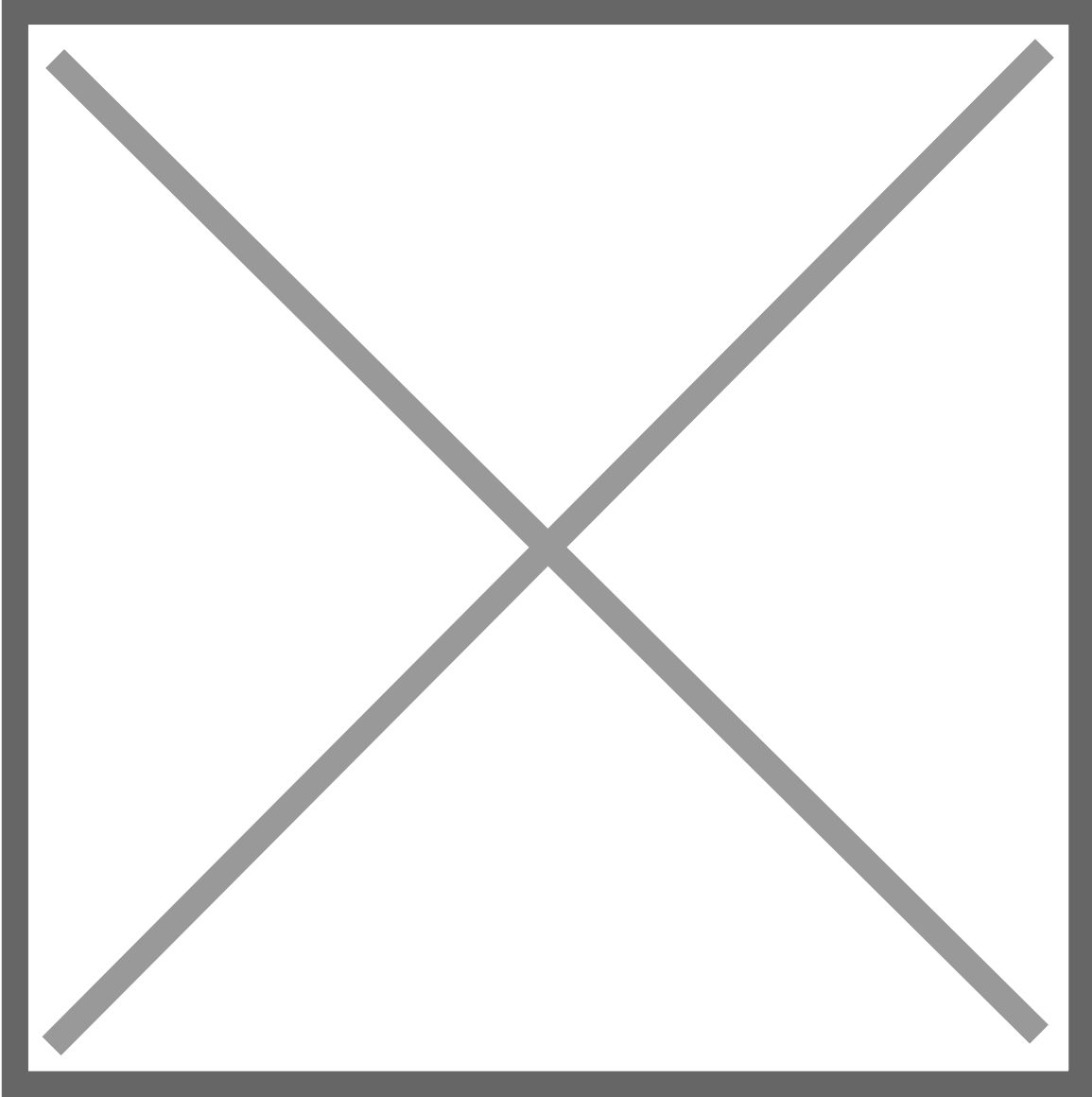
Rusya'nın Ukrayna'ya işgalinin "otoriterlik" ile sürdürüldüğünü öne süren ABD'li "uzmanlar" kendi ülkelerinin -yani ABD'nin, Meksika'nın büyük bir parçasını 1800'lü yılların ortasında kölelik için işgal edip aldığını unutmuş olmalılar.

Günümüzdeki çatışmanın asıl kökeni 1956'da Sovyetler Birliğinde kapitalizmin restore edilmesi ile, bu yeni gücün küresel bir kapitalist-emperyalist güç olarak başka bir kapitalist-emperyalist güç olan ABD imparatorluğuna karşı "Soğuk Savaş" adı altında kapışmasıdır.[7]

Sovyetler Birliği II. Dünya Savaşından galip çıktı, fakat sosyalizm politik ve ideolojik anlamda büyük ölçüde güçsüzleşmişti. Bu artık canlı devrimci bir toplum değildi. 1950 yıllarının ortasında, Stalin'in ölümünden sonra, Komünist Parti içerisinde yeni burjuva güçler ortaya çıkmış, güçlerini konsolide etmiş ve yeni bir kapitalist sınıf oluşmuştu. Sovyetler birliğini devlet-kapitalisti bir sistem olarak yeniden inşa etmişlerdi. Üretim gücünün çoğunluğu -fabrikalar, altyapı, vb.- ve bankalar devlet kontrolünde olmaya devam etti, fakat kar temeli uygulamaya konuldu. Yeni hükümdarlar sosyalizm yalanı altında Batı emperyalizmine karşı emperyalist bir meydan okuma başlatmışlardı.

BA, emperyalizmin ne olduğunu ve emperyalist gler arasındaki çatışmaların doğasını bilimsel olarak açıklamıştır:

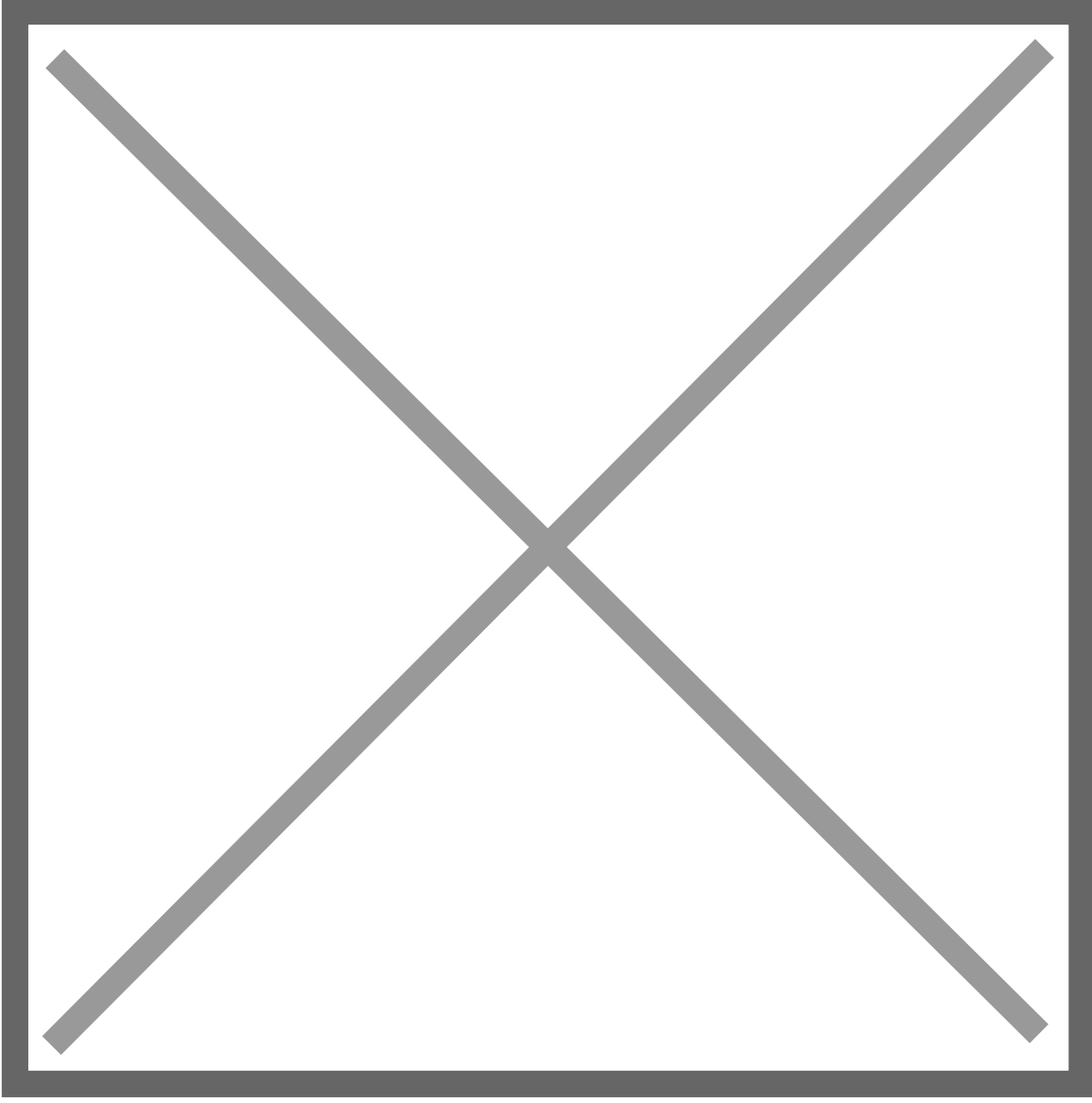
Emperyalizm, ekonomileri ve politik sistemleri - ve insanların hayatlarını- kontrol altına alan tekeller ve finansal kurumlar anlamına gelir, sadece bir ülkede değil bütün dünyada. Emperyalizm demek, asalak sömürücülerin milyonlarca insanı bastırması, onları tarifi olmayan sefalete mahkûm etmeleri; asalak finansrlerin sadece bir düğmeye basarak, milyonlarca insanı a bırakarak büyük miktardaki servetlerini bir köşeden diğer köşeye taşımalarıdır. Emperyalizm savaş demektir -Ezilenleri susturmak için yapılan savaş, emperyalist ülkeler arasında savaş demektir- bu dünya liderlerinin bir düğmeye basarak insanlığı yok etmeye, belki de tamamen yıkıma sürüklemeleri demektir. (*We Have a World to Win*, 1999)

Emperyalizm, yüz milyonlarca insanı ezen ve onları tarifsiz sefalet ve savaşa mahkûm eden asalak sömürücüler demektir. Aşağıda: ABD ve Rusya'nın katliamlar gerçekleştirdiği bir savaşta anavatanlarından sürülen, aralarında çocukların da bulunduğu Suriyeli mülteciler, Türkiye'de bir ter atölyesinde çalışıyor.

Bu bağlamda, iki ekonomik ve askeri blok Avrupa'da karşı karşıya geldi. Bir tarafta, ABD ve onu destekleyen ülkeler-ABD'yi destekleyen ülkelerin çoğu ABD tarafından yönetilen NATO askeri ittifakının üyeleri idi. Diğer tarafta ise, II. Dünya Savaşından sonra Sovyetler Birliği tarafından işgal edilen ülkeler, Doğu Almanya, Çekoslovakya, Macaristan ve Polonya olmak üzere Varşova Paktı'nın bir parçasıydı.

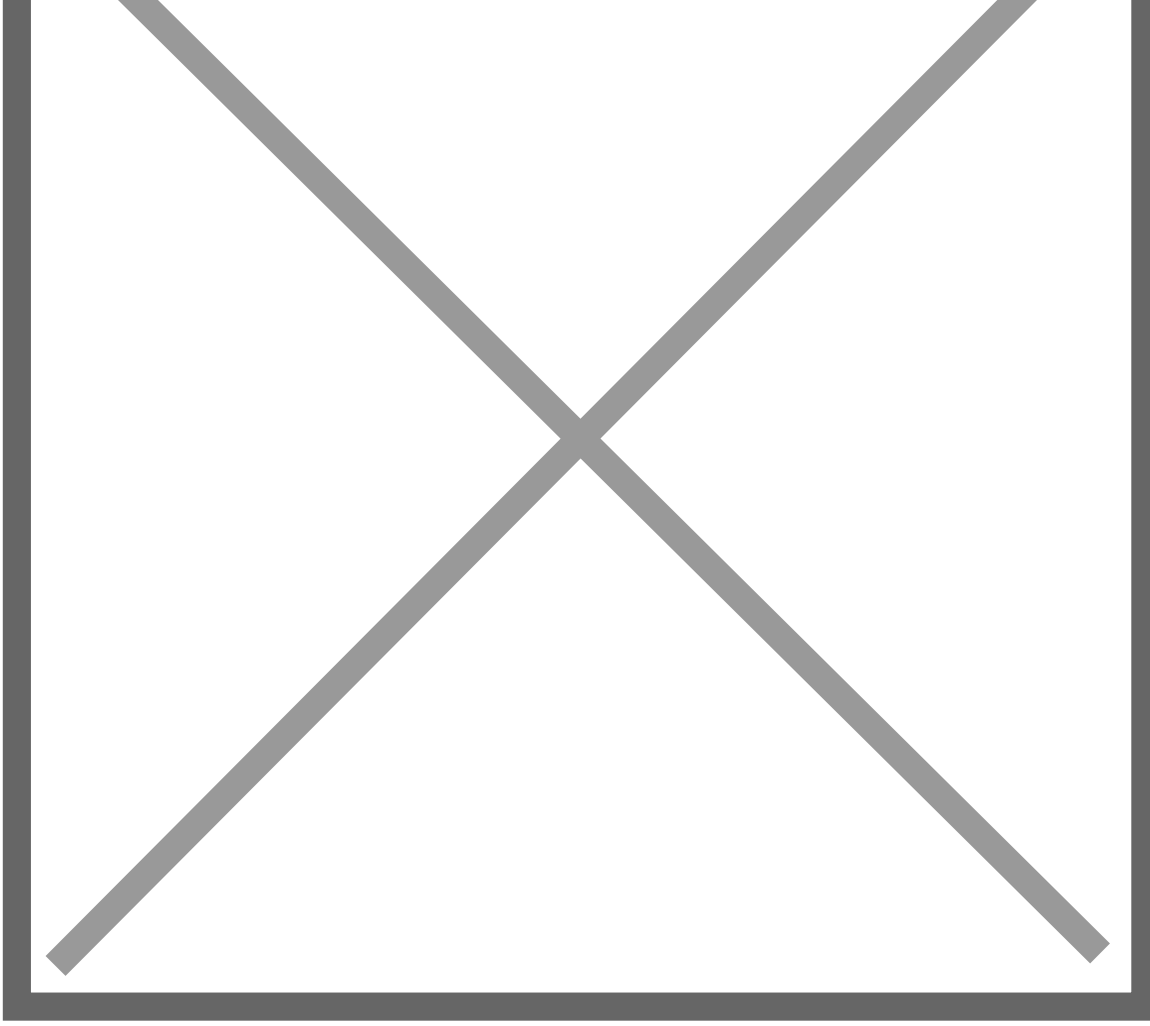
Emperyalist Sovyetler Birliğinin içerisinde ise, Ukrayna -Rusya'nın yanındaki en büyük ve ekonomik olarak en gelişmiş cumhuriyet- Sovyetler Birliğinin ve blokunun ekonomik (ve dolayısı ile) askeri gücüne yardımda bulunan çok önemli bir parçaydı.[8]

Batı Almanya'daki NATO tankları, 1985. Kaynak: ABD Ordusu

1989 SONRASINDA SOVYETLER BİRLİĞİNİN ÇÖKÜŞÜNÜN VE NATO'NUN BÜYÜMESİNİN ÖNEMİ NEDİR?

Şaşırtıcı bir gelişmeyle, iki süper güç arasında dünya savaşına doğru giden hamleler ve Sovyet toplumu ve bu toplum içerisinde ki egemen sınıfın yaşadığı ekonomik ve politik çelişkiler, 1989-1991 yılları arasında Sovyetler Birliğinin hızla çökmesine yol açtı. Aslında çöken, gerçek sosyalizm-komünizm değildi, aslında çöken sosyalizm maskesi altında kurulan devlet-kapitalizmi paradigmasıydı.[9]

ABD ve

müttefikleri kapitalist-emperyalist düşmanlarının çöküşünü mutlulukla karşılamışlardı. Ve her ne kadar Sovyetler Birliği uzun süredir kapitalizmi restore etmiş olsa da ABD'yi yöneten hükümdarlar bu gelişmeyi "komünizmin ölümünü" ilan etme fırsatı olarak görmüşlerdi. Sovyetler Birliğinin çöküşünü kolaylaştırmak için, ülkeyi açık bir kapitalist ülke olarak yeniden kurmak isteyen Rus hükümdar sınıfı desteklemiş ve başlangıçta Batı ile anlaşma yapmaları için teşvik etmişlerdir. 1990 yılının şubat ayında, ABD Dışişleri Bakanı James Baker ve Sovyet lideri Mihail Gorbaçov, birleşik bir Almanya bağlamında NATO'nun gelecekteki rolünü tartıştılar. Baker, Gorbaçov'a "NATO'nun yargı yetkisinin NATO'nun bir santim doğusuna genişlemeyeceği" güvencesini verdi.[10]

Sovyetler Birliğinin çökmesi, Varşova Paktı'nın parçalanmasına ve Sovyetler Birliğine bağlı olan bir sürü bağımsız ülkenin kurulmasına yol açtı. Ukrayna'da 1991 yılında bağımsız bir ülke oldu.

1990 yılının sonlarına doğru, Rus egemenliğindeki ekonomik ve askeri kamp bölündü ve bu ülkelerin çoğunda Batı yanlısı güçler iktidara geldi. ABD'nin verdiği sözlere rağmen, NATO Doğu'ya doğru büyümeye başlamıştı. 1999 yılında, Çek Cumhuriyeti, Macaristan ve Polonya NATO'ya dahil edildi. 2004 yılında, Bulgaristan, Estonya, Letonya, Litvanya, Romanya, Slovakya ve Slovenya NATO'ya dahil edildi. O zamandan beri, NATO'nun Rusya sınırlarına hızlı büyümesi -Arnavutluk, Hırvatistan, Karadağ ve (2020 yılında) Kuzey Makedonya NATO'ya eklendi- ve bu Ukrayna'nın da dahil olabileceği sorusunu sordurtmaya başladı.

NATO'nun genişlemesi ve ABD'nin Ukrayna'yı Avrupa'daki NATO askeri ittifakına dahil etme hakkındaki "haklı" ısrarı, Ukrayna krizinde önemli bir faktördür. NATO'nun sınırlarını Ukrayna'ya taşıması demek ABD güçlerinin ve nükleer silahların Rusya sınırına kadar inmesi anlamına gelmektedir. Ve NATO, ABD'nin iddia ettiği gibi defansif bir müttefik olmaktan epey uzaktır: NATO kuvvetleri, ABD liderliğinde başlatılan ve binlerce kişinin ölümüne, milyonlarca kişinin zorunlu göçüne sebep olan Afganistan işgalinde büyük bir rol oynamışlardı ve yine NATO kuvvetleri 2011 yılında Libya'daki rejimin değişimini zorlamak için neredeyse 10.000 bomba atmıştır.

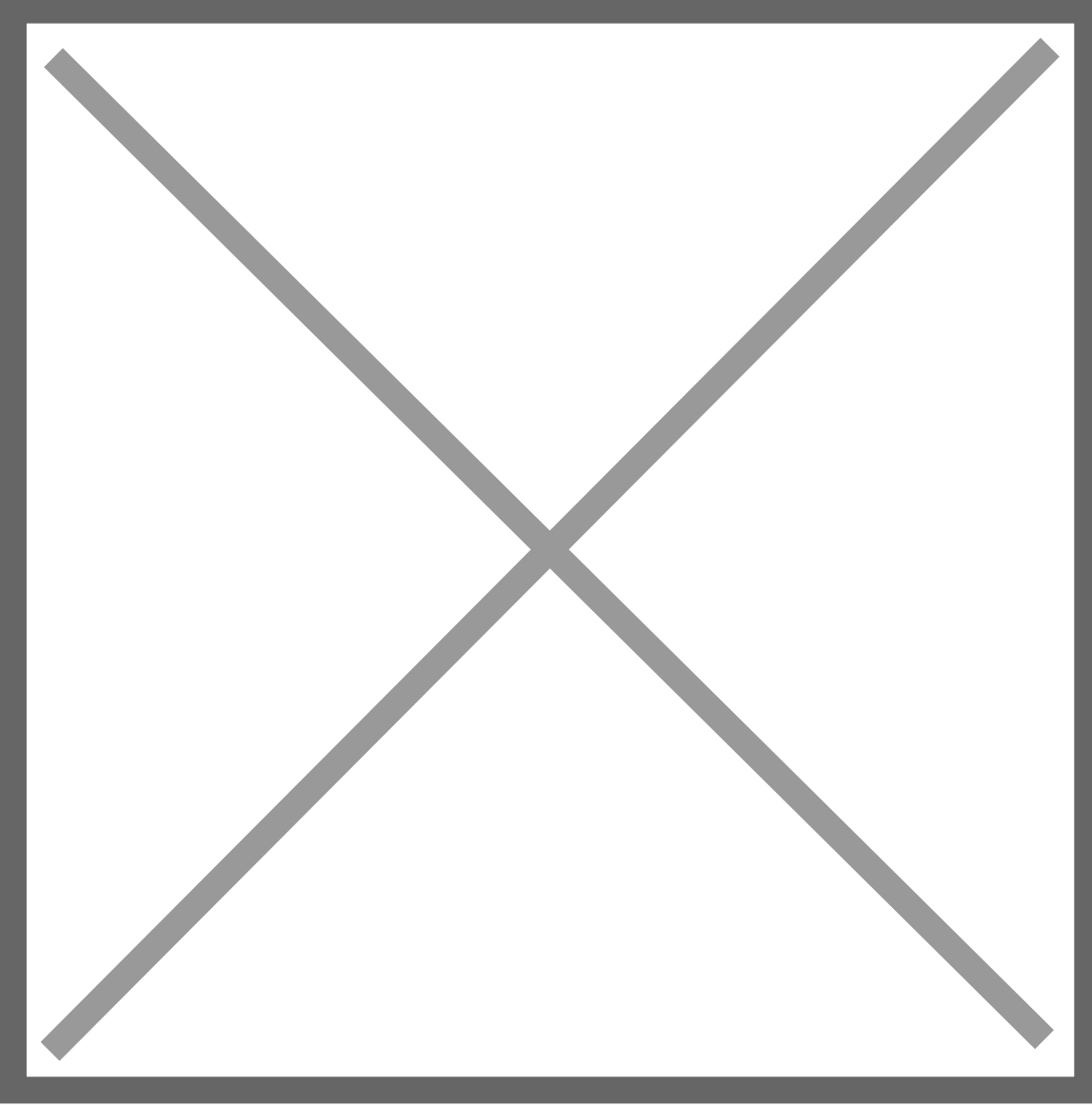
Rusya'ya komşu olan birçok NATO üyesi ülke var, bu ülkeler hem Rusya'nın Avrupa sınırını çevreliyorlar hem de hepsinde son teknoloji ölümcül silahlar mevcut. Rusya ile geniş sınırı olan Ukrayna'yı NATO'ya dahil etmek, Rusya'ya yönelik tehdidi büyük ölçüde artırmış olacaktır.[11]

Ve burada altı çizilmelidir ki Ekim 1962 yılında, ABD benzer bir tehdit ile karşı karşıya kalmıştı. Rusya (o zamanki adı ile Sovyetler Birliği) Küba'ya nükleer silahlar yerleştirmişti. Buna cevap olarak, ABD 12 gün içerisinde dünya'yı nükleer savaşa kadar itmişti, bu da Rusya'nın geri çekilmesini sağlamıştı. Uzmanlar bunun "Dünyanın küresel nükleer savaşa geldiği en yakın nokta" olduğuna inanıyor.[12]

MEVCUT KRİZİN EN YAKIN ARKA PLANI NEDİR?

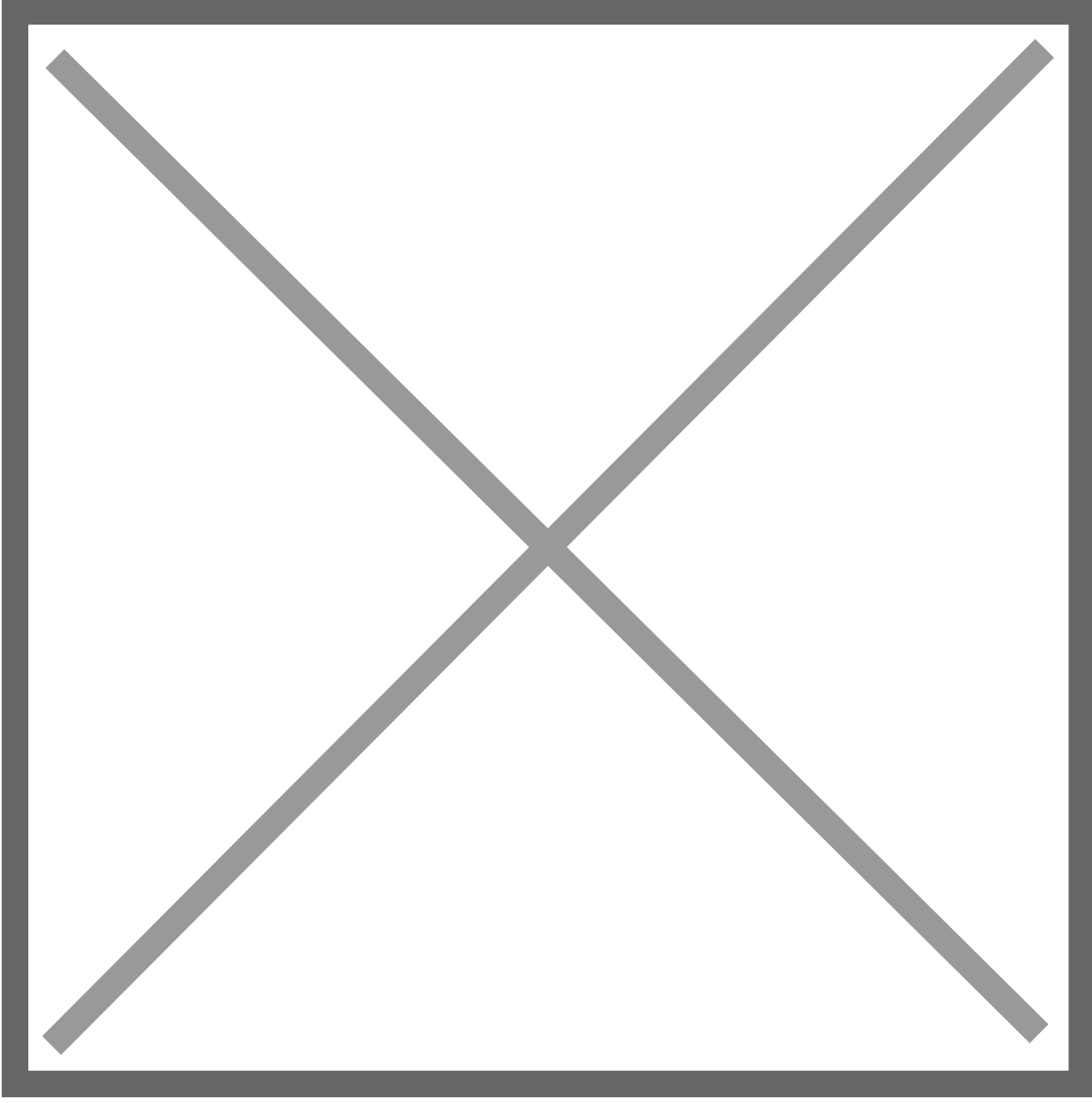
Sovyetler Birliğinin çöküşünden itibaren Ukrayna, ABD ve Rusya kapitalist-emperyalist güçlerin, birbirlerine karşı olan pozisyonlarda, gittikçe kızışan ve büyüyen rekabetlerinde, her iki tarafında emperyalist çıkarlarında daha iyi bir pozisyona gelebilmek için elde etmeleri gereken

önemli bir pozisyon haline gelmiştir. Genel bağlamda yaşananlar, Ukrayna'yı ekonomik ve askeri olarak ABD'nin yörüngesine doğru çekiyor. Önemli kilit noktalar ise şu şekildedir:

- 2004 yılında, Rusya yanlısı olan bir başkan adayı, Viktor Yanukoviç, başkan seçildi. Buna cevap olarak ise ABD, görünüşte halk eylemi olan, ancak Yanukoviç'i görevden almak için ABD tarafından desteklenen, "Turuncu Devrim" olarak isimlendirilen bir hareket başlatmıştır. Seçimin tekrarlanması üzerine, yeni seçimde ABD yanlısı bir aday başkan seçilmişti.[13] [14]
- 2006 yılında, Rusya, ödemelerde geride olduğu gerekçesi ile kısa bir süreliğine Ukrayna'ya olan doğal gaz teminini keserek bir "mesaj" göndermiştir.

- 2008 yılında, NATO Ukrayna'yı birliğe katmak istediklerini ifade etmişti. Bu hareket, ABD liderliğindeki askeri müttefiki Rusya'nın sınırlarına kadar getirecekti, eğer Rusya ya da Çin, Tijuana'da bir askeri üs kurmak isteseydi ABD'den gelecek tepkiyi bir hayal edin.
- 2010 senesinde Yanukoviç, (Rusya yanlısı eski başkan) meşru bir cumhurbaşkanlığı seçimi olarak kabul edilen bir seçim ile yeniden başkan seçildi[15] ve Rusya ile Ukrayna, Kırım'da bir Rus donanmasının kira süresinin uzatılması karşılığında doğal gaz fiyatında anlaşmaya vardı.
- 2014 senesinde Ukrayna, ciddi bir ekonomik krize girerek, hem ABD'nin hâkim olduğu Uluslararası Para Fonu (IMF) 'na hem de Rusya'ya borçlanmıştı. Bir yandan ABD ve müttefikleri, bir yandan da Rusya, bu krizden yararlanmak için harekete geçmişti (her ne kadar iki tarafta bu krizde sorumlu olsalar da) ve Ukrayna devletini kendilerine daha yakın bir ittifak kurmaları için şantaj ve rüşvet teklif etmişlerdi.[16] [17]22 Şubat 2014 yılında Ukrayna hükümeti, IMF liderliğindeki bir Batı yardım paketini kabul etti.[18] Bu kargaşanın arasında, Yanukoviç ofisten atıldı.
- Ukrayna'nın ABD destekleyicisi Batı Avrupa'ya daha yakın entegrasyon hareketlerinden endişe duyan Rusya, 2014 senesinde, Karadeniz deniz taşımacılığındaki erişimini korumak için küçük bir Ukrayna bölgesi olan Kırım'ı işgal ve ilhak etti.

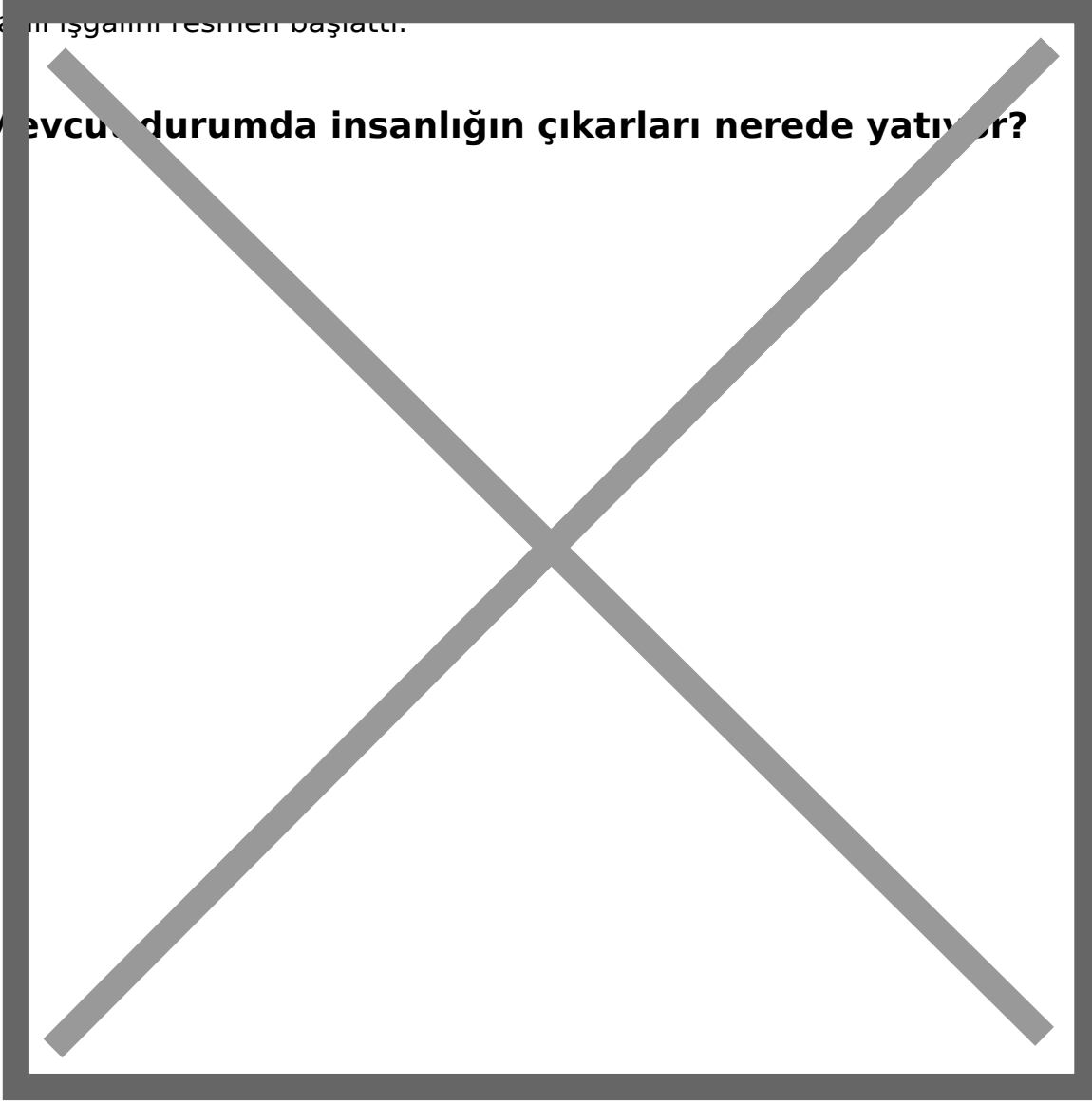
O zamanlardan beri, ABD, Ukrayna'yı kendi yörüngesine daha sıkı alabilmek için harekete geçti, milyarlarca dolar yardım ve silah göndererek Ukrayna'nın Batı'ya dönmesini sağlayacak daha fazla teşvik yarattı. Rusya ise Ukrayna devletinin altını oymak için harekete geçti, Rusya yanlısı bir silahlı isyanı Rusya sınırına yakın yerlerde destekleyerek ve Ukrayna hükümetini Rusya-Ukrayna sınırı arasında askeri hareketlenme ile sıkıştırdı.

2022 yılının başında, ABD neredeyse her gün Rusya'nın Ukrayna'yı işgal edeceğine dair istihbarat açıkladı. İlk görüşte ABD istihbaratının bu "şeffaf" paylaşımı, dünyayı savaşın tehlikesinden haberdar etmek ve savaşı önlemek gibi gözükse de nihai asıl amacı, Almanya'nın ve diğer Batılı güçlerin Rusya'ya karşı ağır yaptırımlar için desteğini kazanmak istemesiydi. Bazılarına göre amaçları ne olmuş olursa olsun, hatta amaçtan bağımsız olarak, ABD'nin bu

istihbaratları çelişkili ve provokatif bir etkiyle emperyalist-gangster rakibini hamle yapmaya "iteledi".[19]

23 Şubat günü Rusya, bugünde gördüğümüz üzere korkunç sonuçları olan tamamen haksız ve kâin işgarnı resmen başlattı.

Mevcut durumda insanlığın çıkarları nerede yatıyor?

Rusya'nın

Ukrayna'yı işgalinin, Rus ulusunun bir kısmını geri almakla kesinlikle hiçbir ilgisi olmadığı gibi, Putin'in iddia ettiği gibi "Nazilikten arındırma" ile de hiçbir ilgisi yoktur. ABD'nin durmadan çekip Rusya'ya karşı bir ileri karakola çevirmeyi hedeflediği bir ulusu bloğuna geri getirmek, Rus emperyalizminin bir hamlesidir. Bu, dünyanın eski emperyalist bölünmesine giderek daha

fazla karşı çıkıldığı bir dünyada mücadele etmek için kendini güçlendirme hareketidir.

ABD ise Ukraynalıları Ruslarla savaşmaları için silahlandırdı, çevre ülkelere asker ve nükleer silahlar gönderdi ve şimdi Rus ekonomisini tecrit etmek ve felce uğratmak için hareket ediyor. Bütün bunların “barış aramakla” hiçbir ilgisi yok, ancak Amerika, şimdilik doğrudan savaşın dışında kalırken, Ukrayna'nın direniş göstermesini sağlayarak Rusya'yı zayıflatma stratejisinin bir parçası; ve ABD'nin ittifakı üzerindeki hakimiyetini güçlendirmesinin bir yolu.

İnsanlığın çıkarları her iki emperyalist blokla da ÖRTÜŞMEZ. Bob Avakian bu durumla ilgili şöyle söylemişti:

Emperyalistlerin çıkarları, hedefleri ve büyük tasarıları bizlerin çıkarı değildir -bu çıkarlar ABD'de veya bir bütün olarak dünya halklarının ezici çoğunluğunun çıkarı değildir. Emperyalistlerin bu çıkarların peşinde koşarken kendilerini içinde buldukları zorluklara, emperyalistlerin bakış açısından ve çıkarlarından değil, insanlığın büyük çoğunluğunun bakış açısından, daha başkaca bir yol, daha farklı ve daha iyi bir dünya için insanlığın temel ve acil ihtiyaçlarından bakılmalı ve bu şekilde yanıtlanmalıdır. (BASics 3:8)

Ve Rusya'nın Ukrayna'yı işgali ve ardından gelen korkunç acılar ve ölümlerle birlikte Bob Avakian, “Utanmaz Amerikan Şovenizmi: ABD Emperyalizmini “Otoriteryanizm Karşıtlığı” Maskesiyle Desteklemek” adlı makalesinde bu meydan okumayı ortaya koydu:

Bugün yapılması gereken ve hemen acilen yapılması gereken bütün emperyalist yağmacı ve kitle katliamcılarına karşı çıkarken bütün baskı ve sömürü sistemleri ve ilişkilerine de karşı çıkmak ve bunu yaparken özellikle de “bizim adımıza” canavarca suçlar işleyen ve bizi Amerikan şovenizminin grotesk çatısı altında birleştirmek isteyen “kendi” emperyalist baskıcımızı kararlı bir şekilde reddetmeli ve ona karşı amansız bir mücadele vermeliyiz.

Şu anda belirli bir krizin evrimi ve savaş tehlikesinin kapsamı ve analizi için revcom.us'ta devam eden haberlere bakın ve The RNL—Revolution, Nothing Less! Show'daki etkinlikleri izleyin.

[1] Bkz. “Ukrayna nasıl Ukrayna oldu” (*Washington Post*, 9 Mart 2015).

[2] Bkz. "Ukrayna'nın Rusya ile rahatsız edici ilişkisi: Kısa bir tarihçe" (*The Week*, 8 Ocak 2015).

[3] Batı medyasında, Rusya'nın Ukrayna'ya uyguladığı baskı, çarlardan komünist devrime ve Rusya'da kapitalizmin restore edildiği güne kadar devam eden bir süreç olarak sunuluyor. Aslında, Rus Devrimi'nin ilk yıllarında (1920'lerden 1930'ların başlarına kadar) politikaları, çarların dayattığı veya bugün Rusya'nın yöneticileri tarafından uğruna savaşılanların tam tersiydi. Bu, diğer şeylerin yanı sıra, mevcut Rus lider Putin'in, çarlığın Ukrayna'ya yönelik iddialarının mantığını ve emperyalist zihniyetini yansıtan konuşmasında (21 Şubat 2022) kanıtlanmıştır. Putin, 1917'de Rusya'daki komünist devrimin önderi olan Lenin'e "bir konfederasyon yarattığı ve her ulusa kendi kaderini tayin hakkı verdiği için sövüyor. Sovyet devletinin temeli buydu."

[4] Bu politikaların Ukrayna'da nasıl uygulandığına dair daha fazla ayrıntı için tarihçi Terry Martin tarafından yazılan *The Affirmative Action Empire: Nations and Nationalism, 1923-1939* (Cornell University Press, 2001) adlı akademik çalışma, Sovyetler Birliği'nin erken dönem milliyet politikaları hem de sonraki geri dönüşler hakkında özel ayrıntılar sunar.

[5] Polonya'nın Naziler tarafından işgal edildiği bölgelerde, Yahudiler ya öldürüldü ya da kamplara gönderilmişti. Polonya'nın Sovyetler Birliği kontrolü altına alınan bölgelerinde ise, Yahudiler korunmuştu- ve Naziler ilerledikçe, birçok Yahudi, Sovyetler Birliğinin güvenli uzak bölgelerine tahliye edilmişler ve orada, başka azınlıklar ile birlikte çalışıp yaşamlarını sürdürmüşlerdir. Binlerce Yahudi hayatı böyle yapılarak kurtarılmıştır. Daha fazla bilgi için Mark Edele'in *Shelter From the Holocaust: Rethinking Jewish Survival in the Soviet Union* (Wayne State Univ. Press, 2017) okuyunuz.

[6] Revcom.us sitesinde bulunan "American Crime" (Amerikan Suçu) serisine bakınız.

[7] 2.Dünya Savaşı öncesinde, sırasında ve sonrasında Sovyetler Birliği liderliği tarafından ezilen milletlere ve devletlere yönelik politikaların tersine çevrilmesi, Sovyetler Birliğini yöneten Komünist Partisi içerisindeki güçleri daha da güçlendiren bir dizi ciddi problemlili metotların bir parçasıydı. 1950'li yılların ortasında, bu kuvvetler güçlerini konsolide etmiş ve kapitalizmi restore etmişler, aynı zamanda da Sovyetler Birliğinin sosyalist bir ülke olduğunu göstermeye devam etmişlerdir. Nikita Kruşçev liderliğindeki bu kuvvetler, Sovyetler Birliğinin bir sosyalist ülke olduğunu göstermeyi, meşruiyetlerini tesis etmeleri için önemli olduğunu düşünmüşlerdir, aynı zamanda bu "sosyalist" örtü, onlara ABD imparatorluğuna rakip olma yolunda yardım etmiştir.

[8] ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Zbigniew Brzezinski tarafından hazırlanan bir formülasyonda, Ukrayna'nın eski Sovyetler Birliği'ndeki önemli rolüne biraz ışık tutuluyor yazısına "Ukrayna olmadan Rusya'nın bir imparatorluk olmayacağı gerçeği yeterince söylenemez, ama Ukrayna Rusya'ya boyun eyerse, Rusya

otomatik olarak bir imparatorluğa dönüşür.” demişti. Her ne kadar bu ifade Sovyetler Birliği dağıldıktan sonra söylemiş olsa da Brzezinski'nin ABD egemen sınıfı içerisinde Rusya ile nasıl karşı karşıya gelineceği konusundaki tartışmalardaki yoluyla çerçevelenmiş ve kapitalist-emperyalist bir gücün ne olduğu gerçeğinden kopuk olsa da en azından ABD hükümdarlarının Ukrayna'yı Rusya egemenliği altına alınmasına izin verilmemesinin gerekliliğinin ne kadar acil gördüklerine dair ışık tutuyor.

[9] Sovyetler Birliğinin çöküşü, bunun arkasındaki kuvvetler ve şimdi de dahil olmak üzere devrimci durumlar için çıkarımlar, devrimci önder ve Yeni Komünizmin yazarı Bob Avakian'ın **“Felaket Bir Şey Ya da Gerçekten Özgürleştirici Bir Şey: Derin Kriz, Derinleşen Bölünmeler, Yaklaşan İç Savaş Olasılığı - Ve Acilen İhtiyaç Duyulan Devrim”** makalesinde bahsediliyor.

[10] Baker'ın bu sözü verdiği dair bir şüphe yok. ABD politikasının koruyucuları, bu sözün geçerli olmadığını, çünkü bu söz verildiği zaman kimsenin Sovyetler Birliğinin çökeceğini düşünmediğini söylüyorlar (mesela <https://www.pbs.org/newshour/world/why-nato-and-ukraine-are-a-flash-point-with-russia-30-after-the-end-of-the-cold-war>). ABD'nin bu sözünden dönmesinin asıl sebebi, söz verildikten sonra Sovyetler Birliğinin ve onun bloku olan Varşova Blokunun çökmesi ile birlikte, ABD'nin, Rusya'nın zayıf konumundan yararlanabilmek için NATO'nun sınırlarını genişleterek askeri bir avantaj elde etmesi için fırsat doğmasıdır, bundan dolayı da verilen her söz boşuna çıkmıştır.

[11] Foreign Policy dergisinde çıkan, Jack Detsch tarafından yazılan yazıya bakınız: <https://foreignpolicy.com/2022/01/12/putin-russia-us-missile-defense-nato-ukraine/>.

Bu makalede kullanılan alıntıya ek olarak, o parça şunu belgeliyor: “MK 41 olarak da bilinen Mark 41 füze fırlatıcı, ABD ve müttefikleri tarafından 1980'lerde hizmete girmesinden bu yana 4.000'den fazla kez ateşlendi ve otuz yılı aşkın süredir Savunma Bakanlığı'nın Irak ve Suriye'den eski Yugoslavya'ya kadar her yerde misilleme amaçlı saldırılar için tercih ettiği silah haline geldi. Şimdi Rusya bir sonraki hedef olabileceğinden endişe ediyor.”

Ek not olarak: Bu uzmanın dediğine göre, MK 41 kullanılarak ABD, 4.000'den fazla misilleme saldırı düzenlemiştir. Bu saldırılar ne defansif ne de müdahaleci saldırılarmış, misilleme saldırılarıymış. Burada eklenmesi gerektir ki, ABD'ye hiçbir zaman saldırmamış ülkeler olan Irak, Suriye ve Yugoslavya'ya yönelik tek taraflı ve yıkıcı ABD bombalama ve füze saldırılarını “misilleme” olarak nitelendirmek gülünç olduğu kadar aşağılıkça bir yorumdur.

[12] ABD'nin bu hamlesinin insanlığı ne kadar tehlikeye soktuğunu, Kübalı insanlar üzerindeki etkisini, ve o zamanki ABD propagandasının ne kadar ikiyüzlü ve yalanlarla dolu olduğunu daha iyi anlamak için, Bob Avakian'ın hatıralarından *“From Ike and Mao and Beyond”* (Ike'tan Mao'ya ve Ötesine) yazısından bir kısmı

olan “The Cuban Missile Crisis:World in the Balance” (Küba Füze Krizi: Terazide Olan Bir Dünya) okuyunuz.

[13] The Guardian’da “Turuncu Devrim”i genel olarak kutlayan bir makale, bunun “bir Amerikan eseri, batı markalaşmasında ve kitlesel pazarlamada sofistike ve zekice tasarlanmış bir uygulama olarak kabul etti...diğer kampanyalarda “ABD danışmanları, anketörler, diplomatlar, iki büyük Amerikan partisi ve ABD sivil toplum kuruluşlarını görevlendiren ABD hükümeti tarafından finanse edilen ve organize edilen.” diye modellenmiştir. (Bkz. “Kiev’deki kargaşanın arkasındaki ABD kampanyası”, 25 Kasım 2004).

[14] ABD yanlısı bir analiz “Turuncu Devrim”in “güçlü bir demokrasi yanlısı kitlesel ayaklanma” olduğunu ve “1991’de SSCB’nin çöküşü sonucunda bağımsızlığın kazanılmasıyla muhtemelen benzer öneme sahip” bir seçime yol açtığını savunan akademisyen bu verileri içeriyor: , nesnel olarak bakıldığında, gerçekte elde edilen bir halk ayaklanması olarak tasvir edilen şeye biraz ışık tutuyor: “Ukrayna’daki Turuncu devrimi izleyen cumhurbaşkanlığı seçimlerinin ikinci tur seçimlerinde, nüfusun yüzde 44’ü hala oligarşik güçlerin adayına oy verdi. yazarın Rus emperyalizmi tarafından desteklenen güçleri nitelendirmesi] – Victor Yanukoviç; ve daha da önemlisi, bu seçmenlerin kabaca yüzde 90’ı Ukrayna’nın Doğu ve Güneyinde ikamet edenlerdi. Buna karşılık, seçmenlerin yüzde 52’si oylarını ulusal-demokratik [yazarın ABD emperyalizmi tarafından desteklenen güçleri nitelendirmesi] rakibi Victor Yuschenko’ya verdi; Bu oyların yaklaşık yüzde 90’ı da bu sefer ülkenin Batı ve Merkezinde toplandı. Dolayısıyla demokratik atılım ve ortak hedef etrafında sivil toplum birleşmesi hikayesinin farklı bir yanı da var – demokratik içermeden ziyade bölünme, reddedilme hissi, toplumsal düşmanlıkların hızlanması ve dışlanma.” (Bkz. “Turuncu Devrim ne kadar demokratikti? Müzakereci Demokrasi Perspektifinden Yeniden Değerlendirme,” , Kanada Siyaset Bilimi Derneği, 24 Mayıs 2010)

[15] Seçim, Yanukoviç’in rakibinin büyük çaplı yolsuzluk iddiaları, ekonomik zorluklar karşısında umutsuzluk ve “Turuncu Devrim”in başarısızlığının algılanmasıyla karakterize edildi. Bkz. “Rus yanlısı politikacı cumhurbaşkanlığı seçimlerini süpürmeye hazırlanıyor” (France24, 16 Ocak 2010) ve “Gözlemcilerin Ukrayna seçimlerinin adil olduğunu söylediğine göre Yanukoviç cumhurbaşkanı olmaya hazırlanıyor” (The Guardian, 8 Şubat 2010).

[16] O dönemde Ukrayna’daki durumun bir resmi için bkz. “Ukrayna ekonomisi: Karışıklık ne kadar kötü ve düzeltilebilir mi?” (BBC, 1 Mayıs 2014).

Raymond Lotta, IMF’nin doğasına ve rolüne ilişkin bu konsantre anlayışı dile getirdi: “Gerçek şu ki, bir kapitalizm-emperyalizm dünyasında yaşıyoruz. Bu, küçük bir avuç egemen kapitalist-emperyalist sınıfın gezegendeki muazzam zenginliği ve zenginlik üretme araçlarını kontrol ettiği, kâr etrafında örgütlenmiş bir ekonomik sistem ve toplumsal düzendir. Bu, rakip emperyal güçlerin küresel bir sistemidir. Asya’nın ezilen uluslarındaki vahşi süper sömürüye dayalı düşük maliyetli imalat üretiminin tedarik zincirlerini koordine eden, geçim kaynaklarını ve ekosistemleri yok eden minerallerin ve kaynakların çıkarılmasını finanse eden ve

organize eden rakip ulusötesi bankaların ve şirketlerin egemen olduğu bir dünya ekonomisidir. , Latin Amerika ve Afrika. Dünya Bankası ve Uluslararası Para Fonu (IMF) gibi kurumların ekonomik can damarını kontrol ettiği ve Üçüncü Dünya ülkelerinin politikalarını ve ekonomik kalkınma yönünü şekillendirdiği bir sistemdir.” (Bkz. “ Nicholas Kristof’un Emperyalizme övgüsü...,” CounterCurrents, 21 Ekim 2013).

[17] ABD ve Avrupa Birliği (AB), Ukrayna’ya AB’ye daha yakın entegrasyon şeklinde “yardım” teklif etti, ancak bu “yardımın”, sosyal güvenlik ağlarını kesmek ve temel malların fiyatını keskin bir şekilde artırmak da dahil olmak üzere ciddi kemer sıkma önlemlerini içermesi muhtemel gıda, toplu taşıma ve enerji gibi - diğer ülkelerde insanları kelimenin tam anlamıyla aç bırakan ve örneğin Yunanistan’da kitlesel isyana yol açan önlemler. Rusya, Ukrayna’nın Batı yardımını reddetmesini talep etmeden, Ukrayna’ya 15 milyar dolar yardım ve ucuz doğal gaz teklif ederek karşılık verdi. Yanukoviç ve Ukrayna egemen sınıfındaki güçler, o sırada Rusya’nın “teklifinin” durumu istikrara kavuşturmak için tüm tehlikeleri barındıran bir ABD/AB kurtarma paketinden daha iyi bir seçenek olduğu çağrısında bulundu. Bu, Batılı emperyalistleri ve protestoları ve sahne arkası şakalaşmaları destekleyen Ukrayna yönetici sınıfının diğer gruplarını öfkeliendirdi.

[18] Bu olaylarla ilgili belgeler ve arka plan için bkz. “Rusya Ukrayna’yı ABD ve Avrupa’ya Azarlayarak Kefalet Ediyor” (Wall Street Journal, 17 Aralık 2013); “Cumhurbaşkanının Ayrılmasıyla Ukrayna, Karanlık Bir Geleceğe Bakıyor” (New York Times, 22 Şubat 2014); ve “Ukrayna: Bir “Demokratik Ayaklanma” değil, Yırtıcılar Arasında Bir Çatışma” (Revolution / revcom.us, güncellendi 3 Mart 2014).

[19] 24 Şubat 2022’de New York’taki New School’da (Nikita Kruşçev’in torunu olan) uluslararası ilişkiler profesörü Nina Kruşçeva şunları söyledi: Sürekli yayında o kadar aşağılandığını hissetmiş olmalı ki aklında bu korkunç niyetler vardı, bir şeyler yapması gerekiyordu, yoksa zayıf gibi görünürdü. ...bir bilgi savaşı vardı, bu yüzden askeri işgalle suçlanıyor ve cevap vermiyordu ve askeri, halkı, Batı tarafından aşağılanıyoruz diyorlardı. Şuna bak. İtibarımızı karalıyorlar, bu yüzden güç göstermeliyiz, yoksa zayıf gibi görünürüz.” (Bkz. “ ABD Putin’i köşeye sıkıştırarak Ukrayna’yı işgal etmeye mi zorladı?“, NPR, 24 Şubat 2022).